

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Corneliu Guzun)  
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Nelea Budăi, Ion Muruianu, Valeri Efros)

## ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Valeriu Doagă  
Tamara Chișca-Doneva  
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Hidrochim”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Hidrochim” împotriva întreprinderii cu capital străin „HMI-Higmed Industrie” societate cu răspundere limitată și societății cu răspundere limitată „Dezmed-CV” cu privire la constatarea încălcării dreptului asupra mărcii, obligarea părăștilor de a retrage și de a nu oferi produse spre comercializare, comercializarea ori stocarea lor în aceste scopuri sau oferirea ori prestarea serviciilor, de a nu importa sau exporta produse, de a nu utiliza marca națională pe documentele de afaceri și în publicitate, în rețeaua de internet inclusiv în calitate de nume de domen,

cererea de chemare în judecată depusă de „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd împotriva societății cu răspundere limitată „Hidrochim”, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și întreprinderea cu capital străin „HMI-Higmed Industrie” societate cu răspundere limitată cu privire la anularea mărcii, și

acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de societatea cu răspundere limitată „Dezmed-CV” împotriva societății cu răspundere limitată „Hidrochim”, intervenienți accesorii întreprinderea cu capital străin „HMI-Higmed Industrie” societate cu răspundere limitată și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la anularea mărcii,

împotriva deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Hidrochim” și a fost menținută hotărârea din 22 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care acțiunea depusă de societatea cu răspundere limitată „Hidrochim” a fost respinsă, iar acțiunea depusă de „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd și acțiunea reconvențională depusă de societatea cu răspundere limitată „Dezmed-CV” au fost admise, fiind anulată marca națională nr. 1849,

constată:

La 15 martie 2016, societatea cu răspundere limitată „Hidrochim” (denumirea prescurtată SRL „Hidrochim”), reprezentată de avocatul Radu Jigău, a depus cerere de

chemare în judecată împotriva întreprinderii cu capital străin „HMI-Higmed Industrie” societate cu răspundere limitată (denumirea prescurtată ÎCS „HMI-Higmed Industrie” SRL) și societății cu răspundere limitată „Dezmed-CV” (denumirea prescurtată SRL „Dezmed-CV”) cu privire la constatarea încălcării dreptului asupra mărcii, obligarea părășilor de a retrage și de a nu oferi produse spre comercializare, comercializarea ori stocarea lor în aceste scopuri sau oferirea ori prestarea serviciilor, de a nu importa sau exporta produse, de a nu utiliza marca națională pe documentele de afaceri și în publicitate, în rețeaua de internet inclusiv în calitate de nume de domen.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 17 iulie 2008, a depus la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (denumirea prescurtată AGEPI) cererea de înregistrare a mărcii „TABIDEZ 56”, care a adoptat decizia de înregistrare a mărcii date. Cererea a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală. Deoarece nici o contestație nu a fost depusă, AGEPI a adoptat decizia de înregistrare a mărcii în Registrul național al mărcilor.

Totodată, datele referitoare la înregistrarea mărcii naționale „TABIDEZ 56” au fost publicate în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, AGEPI eliberându-i Certificatul de înregistrare a mărcii nr. 18495 din 06 iulie 2009.

Astfel, SRL „Hidrochim” este titulara mărcii naționale „TABIDEZ 56” nr. 18495 din 06 iulie 2009, perioada de protecție a mărcii pe teritoriul Republicii Moldova fiind de 10 ani, adică până la 01 septembrie 2018.

Marca națională „TABIDEZ 56” nr. 18495 din 06 iulie 2009 este înregistrată pentru: „produse chimice destinate industriei științelor, fotografiei, agriculturii, horticulturii și silviculturii; rășini artificiale în stare brută, materiale plastice în stare brută; îngrășăminte pentru pământ; compozиții extinctorii; preparate pentru călire și sudura metalelor; produse chimice destinate conservării alimentelor, materiale tanante; adezivi (materiale de lipit) destinați industriei” din clasa a 30-a a Clasificatorului International de Produse și Servicii (GIPS), produsele din clasa 05 CIPS „produse farmaceutice și veterinarie; produse igienice pentru medicină; substanțe dietetice de uz medical, alimente pentru sugari; plasturi și materiale pentru pansamente; materiale pentru plombarea dinților și pentru mulaje dentare; dezinfecțante; produse pentru distrugerea animalelor dăunătoare; fungicide, erbicide”, precum și produse din clasa 35 CIPS „publicitate; gestiunea afacerilor comerciale; administrare comercială; lucrări de birou; comercializarea produselor din clasele 01,05”.

Succesiv, SRL „Hidrochim” a remarcat că este o companie producătoare, de importare și comercializare a produselor chimice. Astfel, după obținerea autorizației sanitare și a autorizației de funcționare, a inițiat procesul de ambalare și comercializare pe piața internă a dezinfecțanților (clorură de var) sub marca comercială „TABIDEZ 56”.

Clorura de var ambalată de către SRL „Hidrochim” este livrată de către SC „Chimcomplex” SA (România). Acest produs este o substanță multi-constituent: hipoclorit de sodiu, hidroxid de calciu, clorură de calciu, carbonat de calciu. Produsul în cauză se vinde sub formă de praf în cutii de 0,5 kg.

Reclamanta a opinat că, dreptul de a înregistra o marcă este apărat atât de cadrul legal național, cât și internațional și nici o autoritate publică sau privată nu poate îngădi dreptul cetățeanului de a-și exercita drepturile și de a deține o proprietate intelectuală. Însă, din informația ce o deține, părășele importă și comercializează pe teritoriul Republicii Moldova diverse produse chimice marcate sub denumirea „TABIDEZ 56”.

Respectiv, reclamanta a relevat că este în drept de a solicita pârătelor încetarea încălcării drepturilor sale exclusive asupra mărcii naționale „TABIDEZ 56” nr. 18495, deoarece prin utilizarea de produse/ambalaje a mărcii SRL „Hidrochim” se denaturează scopul înregistrării mărcii stabilit de Legea nr. 38 din 29 februarie 2008, dispare caracterul distinctiv al produselor comercializate de către reclamantă și cele plasate pe piață de părăți.

SRL „Hidrochim” a solicitat constatarea încălcării de către ÎCS „HMI-Higmed Industrie” SRL și SRL „Dezmed-CV” a dreptului SRL „Hidrochim” asupra mărcii naționale „TABIDEZ 56” nr. 18495; și obligarea ÎCS „HMI-Higmed Industrie” SRL și SRL „Dezmed-CV” de a retrage și de a nu oferi produse spre comercializare sau comercializarea ori stocarea lor în aceste scopuri sau, după caz, oferirea ori prestarea serviciilor, de a nu importa sau exporta produse sub marca națională „TABIDEZ 56”, de a nu utiliza marca „TABIDEZ 56” pe documentele de afaceri și în publicitate, precum și în rețeaua de internet, inclusiv în calitate de nume de domen.

La 25 iulie 2016, „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd, reprezentată de avocatul Victoria Gamurari a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Hidrochim” și Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, intervenient accesoriu ÎCS „HMI-Higmed Industrie” SRL cu privire la anularea mărcii (vol. II, f.d. 3-5).

În motivarea acțiunii a menționat că „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd este specializată în producerea și comercializarea produselor igienice (dezinfectante), produsele căreia au o acoperire internațională, acestea fiind comercializate în diferite tari ale lumii prin intermediul unor dealeri oficiali.

În privința produsului „TABIDEZ” a indicat că acesta a fost introdus în circuitul comercial din Republica Moldova începînd cu anul 2006, iar reprezentantul autorizat privind comercializarea produselor pe piață internă fiind desemnată compania ÎCS „HMI-Higmed Industrie” SRL. Denumirea „TABIDEZ” fiind vestită pe teritoriul statului datorită calității incontestabile a produselor marcate cu această denumire, iar instituțiile care beneficiază de pe urma licitațiilor câștigate de către ÎCS „HMI-Higmed Industrie” SRL sunt instituții de stat. Produsul „TABIDEZ” a dobândit încrederea celor mai exigente instituții medicale din țară, iar pe parcursul ultimilor 10 ani de activitate au fost comercializate volume considerabile de marfă sub denumirea acestui produs. respectiv reputația și calitatea mărfii „TABIDEZ” fiind la cel mai înalt nivel.

Însă, la 06 iulie 2009, a fost înregistrată marca verbală „TABIDEZ 56” nr. 18495, titular fiind SRL „Hidrochim”, pentru produsele cuprinse în clasele 01, 05, 35 CIPS.

În acest sens, „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd a indicat că în spătă, SRL „Hidrochim” a sustras proprietatea intelectuală a sa și a înregistrat intenționat marca sub o denumire ce nu-i aparține. Astfel, acesta dobândind dreptul exclusiv asupra desemnării „TABIDEZ”, fapt ce-i permite să interzică oricărui agent economic din Republica Moldova comercializarea, marcarea, importul, exportul produselor marcate cu această denumirea.

În asemenea circumstanțe, „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd a opinat că spătă cade sub incidența prevederilor art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor. Or, „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd a introdus în circuitul comercial denumirea „TABIDEZ” cu doi ani mai devreme de data depunerii cererii de înregistrare a mărcii de către SRL „Hidrochim”. Prin urmare, aceasta a cunoscut sau cel puțin a putut să descreve existența denumirii „TABIDEZ” pe teritoriul Republicii Moldova. Respectiv, este incontestabil faptul că SRL „Hidrochim” intenționat a înregistrat marca cu scopul de a bloca comercializarea mărfii „TABIDEZ” pe teritoriul

Republicii Moldova. Mai mult ca atât, acesta a înregistrat marca pentru tot rezumatul clasei 01, 05, 35, blocând astfel posibilitatea de a înregistra această marcă de alți producători.

Astfel, „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd a opinat că, prin acțiunile sale, SRL „Hidrochim” încearcă în mod ilegal să blocheze comercializarea produselor sale, folosind abuziv drepturile asupra unei mărci pe care a dobândit-o prin sustragere. Or, aceasta nu a depus careva eforturi personale de a produce sau de a promova marfă marcată cu denumirea „TABIDEZ”, acesta încercând doar să beneficieze pe seama unei denumiri deja cunoscute consumatorului, încercând astfel să obțină venituri fără a depune eforturi proprii.

Subsecvent, a evocat că SRL „Hidrochim” participa la aceleași licitații la care participă și reprezentantul delegat al „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd – ÎCS „HMI-Higmed Industrie” SRL, prezentând un produs similar ce poartă o altă denumire și întrunește alte caracteristici tehnice. Însă, dorința de a elimina un concurent de pe piață, a determinat SRL „Hidrochim” de a înregistra denumirea „TABIDEZ” în calitate de marcă.

„Hygiene Medical Industry Co.” Ltd a solicitat anularea mărcii naționale nr. 18495 a titularului SRL „Hidrochim”.

Prin cererea de completare a motivelor și temeiurilor din acțiune (vol. II, f.d. 192-194) „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd a indicat că prin avizul pozitiv acordat de Ministerul Sănătății din Bulgaria, sub nr. 47-22-xt01147/ 07.12.2003, se certifică faptul că produsul „TABIDEZ” a fost elaborat și produs de către Hygiene Medical Industry Co.” Ltd. Astfel, se prezumă că SRL „Hidrochim” a avut posibilitatea reală de a cunoaște despre existența acestei denumiri.

Mai mult decât atât, prin permisiunea nr. 0117-1/16.05.2006 eliberată de Ministerul Sănătății din Bulgaria privind dreptul de a produce și comercializa preparatul „TABIDEZ”, se atestă legalitatea utilizării semnului „TABIDEZ” de către „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd, precum și existența anterioară a semnului până la depunerea spre înregistrare a mărcii de către SRL „Hidrochim”.

La fel, „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd a relevat că, anterior, SRL „Hidrochim” a încercat, prin intermediul unor companii intermediare, să procure de la ea preparatul „TABIDEZ”. Astfel, prin procura din 15 aprilie 2014 Andrei Grițaenco a fost imputernicit de o companie ucraineană OOO „YKRHIMTRANS”. Însă, din conținutul scrisorii din 22 noiembrie 2013, care este semnată de administratorul Andrei Grițaenco, rezultă intenția de procurare a preparatului „TABIDEZ” în sumă de 5 850 de dolari SUA. Acțiuni similare au fost întreprinse și prin intermediul societății LUCAN TRADE LP, din numele căreia a acționat același Andrei Grițaenco în baza unei procuri datează cu 15 aprilie 2015, și care a încercat să achiziționeze produsul „TABIDEZ”.

La caz, „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd a invocat și faptul că, prin constatarea nr. 05/201-928 din 27 mai 2016, Consiliul Concurenței a notat că SRL „Hidrochim” nu produce de fapt produse sub denumirea „TABIDEZ”. Mai mult ca atât, acesta nici nu dispune de condiții sau echipamente necesare pentru a produce un asemenea preparat. De altfel, Consiliul Concurenței a taxat că în cadrul litigiilor anterioare instanța de judecată a constatat că nu au fost întreprinse acțiuni de blocare împotriva SRL „Dezmed-CV” și ÎCS „HMI-Higmed Industrie” SRL, ba din contra, SRL „Hidrochim” nu face altceva decât să folosească marca comercială pe care o deține în scopul blocării activității altor agenți economici.

Succesiv, „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd a remarcat că, la 26 noiembrie 2007, de către Ministerul Sănătății a fost înregistrat preparatul „TABIDEZ” cu certificatul nr.000033, prin care i-a fost oferită autorizația legală de introducere în circuitul comercial produsul dat. La 24 mai 2013, Ministerului Sănătății a eliberat și certificatul nr. 00189, prin care i-a oferit aviz sanitar pozitiv privind comercializarea produsului „TABIDEZ”. Importarea produsului marcat cu desemnarea „TABIDEZ” în circuitul comercial a fost efectuată și în anul 2006, deci până la înregistrarea mărcii pe numele SRL „Hidrochim”. Respectiv, ultima a preluat, printr-o formalitate, denumirea care deja se comercializa pe teritoriul Republicii Moldova.

În asemenea circumstanțe, „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd a conchis că SRL „Hidrochim” știa cu certitudine de existența produsului dat „TABIDEZ”. Cu atât mai mult că, din conținutul scrisorii Agenției Medicamentului din 10 decembrie 2014, rezultă cu certitudine că la licitațiile nr. 289/08 din 28 februarie 2008, nr. 893/09 din 15 iulie 2009 au participat mai multe companii, iar pe lângă cea a ICS „HMI-Higmed Industrie” SRL, a participat și SRL „Orta”, administrator a căreia a fost desemnat Andrei Grițaenco. Deopotrivă, și la licitația din 15 iulie 2009 nr. 893/09, pe lângă compania SRL „Dezmed-CV” a participat și SRL „Galchim & Co”, fondatorul căreia și asociatul cu 100%, la fel era Andrei Grițaenco. Totodată, existența preparatului litigios până la înregistrarea mărcii pe numele SRL „Hidrochim” se confirmă și prin Certificatul igienic nr. 541 din 06 martie 2006.

Prin încheierea din 06 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, (vol. II, f.d. 164 recto-verso) au fost conexate într-o singură procedură acțiunile civile depuse de „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd și acțiunea depusă de SRL „Hidrochim”, pentru a fi examineate concomitent.

La 16 februarie 2017, SRL „Dezmed-CV” a depus cerere privind intentarea acțiunii reconvenționale împotriva SRL „Hidrochim”, intervenienți accesori Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și ICS „HMI-Higmed Industrie” SRL cu privire la anularea mărcii naționale (vol. II, f.d. 170-173).

În motivarea acțiunii reconvenționale a reiterat circumstanțele invocate de „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd și a invocat suplimentar că, producătorul de origine a produsului „TABIDEZ” este din Bulgaria, care oferă consumatorilor din Republica Moldova un produs original, calitativ și competitiv. Titularul mărcii – SRL „Hidrochim”, însă, încearcă să blocheze activitatea altor agenți economici prin acțiuni mai puțin loiale, or, prin modul în care acesta acționează încearcă în final să beneficieze pe seama unui produs deja bine cunoscut pe piața de desfacere.

Din data înregistrării mărcii SRL „Hidrochim” nu a utilizat vreodată produsul cu denumirea „TABIDEZ”, ci doar a încercat, odată cu înregistrarea mărcii date, de a prelua roadele investițiilor considerabile implementate într-un produs ce nu le aparține și de a bloca activitatea SRL „Dezmed-CV”.

Mai mult decât atât, titularul mărcii „TABIDEZ”, SRL „Hidrochim” este de fapt deținătorul și a altei companii – SRL „Galchim & Co”, administratorul căreia este Andrei Grițaenco, și care activează în același domeniu ca SRL „Dezmed-CV”, participând la aceleași tendere. Respectiv, aceștia încearcă prin orice mod de a înlătura concurrentul SRL „Dezmed-CV”.

Subsecvent, SRL „Dezmed-CV” a indicat că marca „TABIDEZ” nu a fost aleasă arbitrat de către SRL „Hidrochim”, or, aceasta se bucură de succes. Prin urmare, SRL „Hidrochim” a purces la înregistrarea mărcii pentru acest produs în scopul eliminării unui concurent de pe piață.

SRL „Dezmed-CV” a solicitat anularea mărcii naționale nr. 18495, înregistrată după titularul SRL „Hidrochim”.

Prin hotărârea din 22 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, (vol. III, f.d. 24, 27-33 recto-verso) acțiunea depusă de SRL „Hidrochim” a fost respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea depusă de „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd și acțiunea reconvențională depusă de SRL „Dezmed-CV” au fost admise și s-a anulat marca națională nr. 18495, titular SRL „Hidrochim”.

Prin decizia din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău (vol. III, f.d. 77, 78-97) apelul declarat de SRL „Hidrochim” a fost respins și s-a menținut hotărârea din 22 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe dispozițiile art. 2, art. 14 alin. (1), art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor (în redacția inițială și în redacția Legii nr. 162 din 30 iulie 2015, în vigoare din 28 august 2015), din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008; și art. 9 din Codul civil.

În consolidarea soluțiilor sale, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, și Curtea de Apel Chișinău au reținut că, din suportul probator administrat și cercetat rezultă că, începând cu 2006 și până în prezent, companiile autorizate ÎCS „HMI-Higmed Industrie” SRL și SRL „Dezmed-CV” comercializează pe teritoriul Republicii Moldova preparatul „TABIDEZ 56”, iar SRL „Hidrochim” deși este titularul acestei mărci, odată cu înaintarea acțiunii inițiale încearcă de a utiliza marca doar în scop de blocaj.

Conform suportului probator administrat și cercetat, produsele inscripționate cu marca „TABIDEZ 56” aparțin companiei „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd și se află real în piața Republicii Moldova. Respectiv, acțiunile de blocare a pătrunderii și utilizării în continuare pe piața Republicii Moldova a produselor marcate cu semnul „TABIDEZ 56” al companiei „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd exercitate de către SRL „Hidrochim” pot fi considerate o intimidare și perfidie inadmisibilă în relațiile economice de piață libere.

Astfel, pretinderea SRL „Hidrochim” asupra mărcii „TABIDEZ 56” și la recunoașterea produselor fabricate de către compania „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd cu marca în litigiu, după sine, constituie o acțiune de ducere a consumatorului în eroare în privința calității și provenienței produsului.

La 25 mai 2018, SRL „Hidrochim” a declarat recurs împotriva deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată, interpretarea în mod eronat a legii și aplicarea în mod eronat a analogiei legii sau a analogiei dreptului.

În acest sens recurenta a menționat că, data de depozit a mărcii nr. 18495 „TABIDEZ 56” este 01 septembrie 2008, respectiv din această dată se oferă protecție mărcii. Prin urmare, dovada existenței unui interes legitim sau a unui drept încălcat urmează a fi probată până la această dată, iar evenimentele și acțiunile care au avut loc după nu au relevanță.

La fel, a invocat că, SRL „Dezmed-CV” a fost înregistrată la 21 noiembrie 2008, după data de depozit a mărcii. Astfel, la momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii „TABIDEZ 56” SRL „Dezmed-CV” nu exista, respectiv aceasta nu poate pretinde că i s-a încălcăt vreun drept, or, neexistând aceasta nu putea desfășura activitate economică și utiliza vreo marcă.

Succesiv, a evocat că „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd este persoană juridică străină, fiind înregistrată în Bulgaria. Astfel, speța fiind un litigiu cu element de extraneitate, la judecarea căruia instanțele de fond au omis să aplique normele conflictuale.

Mai mult decât atât, „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd nu a prezentat vreun act de la organul înregistrării persoanelor juridice din statul în care este înregistrată, care să ateste existența și statutul acesteia, cu indicarea persoanelor cu atribuții de decizie. Respectiv, în acest sens, instanța de judecată urmă să refuze primirea cererii de chemare în judecată a depusă de aceasta.

Referitor la fondul cauzei, a relevat că „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd nu a avut și nici nu are activitate pe teritoriul Republicii Moldova. Persoanele juridice străine pot avea activitate nemijlocită pe teritoriul Republicii Moldova doar prin intermediul reprezentanțelor sau filialelor, iar aceasta nu are înregistrată pe teritoriul Republicii Moldova filială sau reprezentanță. În aceste circumstanțe, „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd nu putea utiliza vreo marcă pe teritoriul Republicii Moldova și nu este în drept de a pretinde la marca „TABIDEZ 56”. Astfel, până la 01 septembrie 2008, reprezentanții SRL „Hidrochim” nu puteau cunoaște că există un produs cu aşa denumire, or, acesta nu a fost promovat în Republica Moldova prin publicitate stradală, TV, radio etc și nici nu se comercializa în magazine, fapt ce atestă că SRL „Hidrochim” promova „TABIDEZ 56” prin încheierea contractelor de sponsorizare cu asociații sportive, iar la meciurile acestora erau afișate bannere publicitare.

Recurenta a opinat că, odată ce nu cunoștea despre existența denumirii de produs, nu putea acționa în scop de blocaj sau cu rea-credință.

SRL „Hidrochim” a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 22 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii depuse de SRL „Hidrochim” și respingere a acțiunii depuse de „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd și a acțiunii reconvenționale depuse de SRL „Dezmed-CV”.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, acesta este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alții participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătoarească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b<sup>1</sup>) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);
- a<sup>1</sup>) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Prin prisma art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, instanța de recurs atestă că, în spătă, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilită data când i-a fost comunicată SRL „Hidrochim” decizia din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, iar drept consecință nu poate fi stabilit momentul când începe să curgă termenul de exercitare a dreptului acestuia de a ataca hotărârea judecătorească.

*In concreto* motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentei, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de SRL „Hidrochim” completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență lor, sunt similare alegățiilor inserate în cererea de apel (vol. III, f.d. 45-49). Astfel se deduce că cererea de recurs de facto este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenta nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoria ilegalității și netemeiniciei deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a

circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a celor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevante certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece SRL „Hidrochim” nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanță de recurs reține că recursul declarat de SRL „Hidrochim” nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce SRL „Hidrochim” a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a

examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Hidrochim” împotriva deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Hidrochim”, împotriva deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Hidrochim” împotriva întreprinderii cu capital străin „HMI-Higmed Industrie” societate cu răspundere limitată și societății cu răspundere limitată „Dezmed-CV” cu privire la constatarea încălcării dreptului asupra mărcii, obligarea părăților de a retrage și de a nu oferi produse spre comercializare, comercializarea ori stocarea lor în aceste scopuri sau oferirea ori prestarea serviciilor, de a nu importa sau exporta produse, de a nu utiliza marca națională pe documentele de afaceri și în publicitate, în rețeaua de internet inclusiv în calitate de nume de domen, cererea de chemare în judecată depusă de „Hygiene Medical Industry Co.” Ltd împotriva societății cu răspundere limitată „Hidrochim”, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și întreprinderea cu capital străin „HMI-Higmed Industrie” societate cu răspundere limitată cu privire la anularea mărcii, și acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de societatea cu răspundere limitată „Dezmed-CV” împotriva societății cu răspundere limitată „Hidrochim”, intervenienți accesorii întreprinderea cu capital străin „HMI-Higmed Industrie” societate cu răspundere limitată și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la anularea mărcii,

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Copia corespunde originalului,  
Judecătorul

Dumitru Mardari  
Valeriu Doagă

